
Hof van Cassatie oordeelt over het vermoeden van een arbeidsovereenkomst voor wie aan handelsvertegenwoordiging doet

---

Cass. 5 mei 2014, S. 12.0036.N

Het hierboven vermeld cassatiearrest verduidelijkt dat de werknemer die aan handelsvertegenwoordiging doet en zich op de bijzondere voorschriften voor de arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers wil beroepen, niet moet bewijzen dat hij werkt in ondergeschiktheid, maar wel dat de handelsvertegenwoordiging het belangrijkste voorwerp van zijn arbeidsovereenkomst is.

Welke redenering brengt het Hof van Cassatie tot die conclusie?

De Arbeidsovereenkomstenwet definieert de arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers als de overeenkomst waarbij een werknemer, de handelsvertegenwoordiger, zich verbindt tegen loon clientèle op te sporen en te bezoeken, met het oog op het onderhandelen over en het sluiten van zaken, verzekeringen uitgezonderd, onder het gezag, voor rekening en in naam van een of meer opdrachtgevers.

Wie aan handelsvertegenwoordiging doet volgens de in de definitie opgenomen criteria wordt door de Arbeidsovereenkomstenwet vermoed door een *arbeidsovereenkomst* voor handelsvertegenwoordigers te zijn verbonden, wat de overeenkomst die de partijen sloten ook moge bepalen, of bij het stilzwijgen van die overeenkomst. Dat wettelijk vermoeden kan worden weerlegd door het tegenbewijs te leveren.

Wanneer de handelsvertegenwoordiger op bestendige wijze zijn beroep uitoefent, dan gelden voor hem bijzondere bepalingen over het commissieloon, het concurrentiebeding, het delcrederebeding en de uitwinningsvergoeding die zijn opgenomen in een afzonderlijke titel van de Arbeidsovereenkomstenwet. Naast die bijzondere bepalingen zijn ook de bepalingen die gelden voor de arbeidsovereenkomst voor bedienden, van toepassing op de handelsvertegenwoordiger. De handelsvertegenwoordiger is dus een bepaald soort bediende.

De bijzondere bepalingen zijn alleen van toepassing indien de handelsvertegenwoordiger zijn beroep op bestendige wijze uitoefent, dit is wanneer de handelsvertegenwoordiging het belangrijkste voorwerp is van zijn arbeidsovereenkomst. Dat de handelsvertegenwoordiger door zijn werkgever ook wordt belast met bijkomstig werk dat van andere aard is dan handelsvertegenwoordiging, is geen bezwaar. Maar een bediende die naast zijn arbeid binnen de onderneming slechts af en toe aan handelsvertegenwoordiging doet, kan zich niet beroepen op de bijzondere bepalingen.

Het Hof van Cassatie buigt zich in het bovengenoemd arrest over de vraag waarop het in de Arbeidsovereenkomstenwet opgenomen vermoeden precies slaat. Het Hof oordeelt dat de Arbeidsovereenkomstenwet een vermoeden instelt dat de tussenpersoon die voor een opdrachtgever een activiteit van handelsvertegenwoordiging uitoefent, niet als zelfstandige maar als werknemer is tewerkgesteld. Het vermoeden is ingesteld met het oog op het voorkomen van misbruiken. Het vermoeden slaat dus op het bestaan van de voor de arbeidsovereenkomst kenmerkende gezagsverhouding.

De Arbeidsovereenkomstenwet stelt daarentegen geen wettelijk vermoeden in dat degene die een activiteit van handelsvertegenwoordiging uitoefent, die activiteit op bestendige wijze verricht. De werknemer die zich op de bijzondere bepalingen van de Arbeidsovereenkomstenwet voor handelsvertegenwoordigers wil beroepen, moet dus bewijzen dat zijn overeenkomst de handelsvertegenwoordiging als belangrijkste voorwerp heeft.

Ann Taghon.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden in het Sociaal Compendium 13-14, hét standaardwerk van het Belgisch arbeids- en socialezekerheidsrecht (www.sociaalcompendium.be)

Zie, voor een sociaaljuridische duiding van wat de media dagelijks brengen, ook: [WikiSoc](#)